Donderdag, 26 November 1835. No. 193.

VLISSINGSCHE COURANT.

Deze COURANT wordt geregeld driemaal in de Week uitgegeven, te weten: op Dingsdag, Donderdag en Zaterdag. De prijs derzelve in drie maanden is f 2,25; franco per post f 2,75; de abonnementen worden niet minder dan drie maanden aangenomen; de betaling geschiedt comptant, of bij het einde van ieder trimester.

De advertentiën worden berekend à 25 Cs. per regel, met uitzondering der Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van één tot tien regels is f 1,50, en voor elkeren regel, daarboven 25 Cs; dezelve behooren des morgens vóór tien uren bij den Uitgever dezer te worden ingezonden, wil men die in het eerstuit te geven Nummer, geplaatst hebben.

Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

VLISSINGEN, *den 25 November.* Eergisteren zijn alhier weder 2 Belgische overloopers, uit het 4e district dezer Provincie, aangebragt, beide laatst gediend hebbende bij de Garde-Pompiers te Leuven.

— Bij Koninklijk Besluit is bepaald, dat de forten Lillo en Liefkenshoek, welke onder Antwerpen behooren, en dus eigenlijk tegenwoordig geene regtsbedeeling hebben, thans worden gesteld onder de regtsmagt van het kanton Kruiningen, en alzoo der regtbank van eersten aanleg in het arrondissement Goes.

— De bankier *Rotschild* te Parijs heeft dezer dagen een schilderij van onzen beroemden Vaderlandschen meester *Hobbema*, voor de aanzienlijke som van 34,000 franken of omstreeks 17,000 gulden gekocht. Het schilderij heeft vroeger aan een Engelschman toebehoord, en was aan Koning *Lodewyk Philips* te koop aangeboden, die echter de daarvoor gevraagde som te hoog vond. Het stelt een molen voor, die aan den rand van een digt begroeid bosch staat.

— Van den Helder schrijft men van den 19 November:

» Heden morgen ten 5 ure vertrok op de stranden nabij Huisduinen, het Pruissische galjasschip *Hermann*, kapitein *Krohn*, komende van Petersburg en beladen met lijnzaad. De equipagie is door middel van de reddings-boot, bemand door *H. Brus*, als schipper, en *C. Zeeuw*, *J. Duit* en *R. Kruk*, *P. Klorn*, *R. de Jager* en *A. Kwak*, sloeproeijers, behouden en, echter niet zonder gevaar, aan wal gebragt."

— Van Hellevoetsluis werdt gemeld, dat op den 20 dezer, bij het naar binnen zeilen, op het Goereesche strand is vergaan het Engelsche brikschip *Carl Talbot*, kapit. *T. Armstrong*, van Sunderland. De equipagie is gelukkig gered.

's GRAVENHAGE, *den 22 November.* In de zitting van de Tweede Kamer der Staten Generaal van heden zijn de afdeelingen voor de maand November zamengesteld geworden, en tot hare voorzitters en onder-voorzitters benoemd, 1e afdeeling, de heeren *d'Ecouriz* en *van Rappard*; 2e, de heeren *de Jongé* en *Luzac*; 3e, de heeren *van Nes* en *Schimmelpenninck*; 4e, de heeren *Donker Curtius* en *Warin*; 5e de heeren *van Asch van Wijk* en *Corver Hooft*.

Aan de afdeelingen is toegezonden eene voordragt van wet, tot verlenging, wederom voor den tijd van één jaar, der drie eerste artikelen van de wet van den 3 November 1830, tot betengeling van ontrust en kwaadwilligheid.

ENGELAND.

LONDEN, *den 21 November.* Men heeft alhier uit Napels bijzonderheden ontvangen nopens het verlies van het vaartuig, waarop Graaf *Matuszewic* zich zoude bevonden hebben. Naar het schijnt, is het schip in den Napelschen zeeboezem gezonken. Zijne Excellentie heeft daarbij het heerlijke zilveren servies verloren, dat hem door den Keizer van Rusland ten geschenke was gegeven, alsmede eene menigte kostbare papieren, en de prachtige rijtuigen, welke hij in Engeland had doen vervaardigen. Alles aan boord is vergaan.

— Van Plymouth zal een schip met 30,000 geweren naar Barcelona vertrekken.

Nog wordt uit Plymouth gemeld dat wederom een vaartuig den 16 uit die haven is gezeild met krijgsbehoeften voor Don *Carlos*, na alvorens de waakzaamheid der tolbedienden te hebben misleid.

— De Hertog van Cumberland wordt in den loop der volgende maand alhier verwacht. De Zoon des Hertogs, Prins *Georg*, lijdt nog aanhoudend aan eene hevige oogziekte.

— In den *Standard* leest men:

Wij kunnen verzekeren dat het Gouvernement den Spaanschen Gezant 5 of 6 linieschepen aangeboden heeft, ten einde op de kusten van Spanje te kruissen, om des te krachtdadiger het toekomen van ammunitie en geld aan de Carlisten te beletten.

FRANKRIJK.

PARIJS, *den 20 November.* Men verhaalt dat de Baron *Werther*, Minister van Pruissen, die onlangs alhier uit Berlijn terug gekomen is, zeer vriendschappelijke betuigingen van zijnen Koninklijken Meester aan den Koning der Franschen gebragt heeft. Tussel en beide Souvereinen zoude eene drukke briefwisseling bestaan.

— Onze dagbladen hebben gezegd, dat Engeland, als bemiddelaar zoude optreden in onze verschillen met N. America. Thans zegt men aan de beurs, dat het voorstel door lord *Palmerston* aan Frankrijk is gedaan, en dat die voorslag in den raad der ministers is overwogen, waarin besloten zoude zijn, dat men den Engelschen ambassadeur, lord *Granville*, zal verzoeken, zijn kabinet, namens dat van Frankrijk, voor deze verpligtende aanbieding te bedanken, dewijl het Fransche kabinet het niet geschikt vindt, dezelve aan te nemen. Dit besluit doet ons de inzigten van het gouvernement kennen ten opzigte van de groote uitrustingen te Brest. — Men vernemt, dat de uitrusting van 15 linieschepen en 18 fregatten bevolen is. — Onze kooplieden zien die uitrustingen ongaarne. Uit Bordeaux schrijft men: » De verzekeringen van goederen op N. America worden alhier reeds zeer moeijelijk; wat zal er dus later van worden."

— De zaak met Rusland schijnt eenstig te worden, men hoopt maar niet, dat het verschil tot eene vredebreuk zal uitloopen, gelijk met N. America. — Niet alleen, dat het vertrek van onzen ambassadeur naar Rusland uitgesteld is, de Russische ambassadeur nog niet te vreden is gesteld ten opzigte der beleediging, door onze dagbladen den Keizer van Rusland aangedaan; maar Rusland vordert 120 millioen schadevergoeding voor Polen, en deze is niet gemakkelijk van Frankrijk te verkrijgen. Ten opzigte van de beleediging in het *Journal des Debats*, heeft de minister *de Brogli* aan den heer *Pahlen* verklaard, dat het kabinet zulks ten hoogste afkeurt, en dus het genoemde blad niet als officieel is aan te merken; doch niet zoo gemakkelijk zal de vordering van Rusland weg te redeneren zijn. Het komt daarbij op geene beleedigingen, maar op betalen aan.

— Men leest in den *Courier Français*; een Amerikaansch koopman meldt ons het volgende:

» De *Washington-Globe*, een Amerikaansch gouvernementsblad, berigt in zijn numero van den 15 October:

» Wij zijn door de authoriteiten gemagtigd te melden, dat de president in zijne volgende boodschap aan het Congres, zijne goedkeuring zal geven aan den brief van den heer *Livingston* aan den minister *de Brogli* geschreven, indien het Fransche gouvernement zulks mogt vragen."

Het *Journal de Havre* van den 17n bevestigd deze tijding. — De paketboot *l'Albanij*, den 18 October van New-York gezeild, en den 18 November te Havre aangekomen, heeft Amerikaansche dagbladen tot den 17 October medegebragt. Een dezer dagbladen, *de Courier and Equirer*, behelst in zijn no. van den 12 October het volgende: » Wij vernemen uit eene echte bron, dat de heer *Pageot*, zaakgelastigde van Frankrijk te Washington, aan den president (waarschijnlijk op bevel van zijn gouvernement) heeft verklaard, dat eene officiele kennisgeving van wege den president, nopens den brief des heeren *Livingston* aan het Fransche gouvernement, zoude beschouwd worden, als eene genoegdoende inlichting ter betaling van de toegestemde schadevergoeding; doch, dat de president dit voorstel verworpen heeft." Het Americaansche dagblad *the Globe* zegt, dat de Fransche zaakgelastigde daaromtrent niets heeft verklaard, en dat N. America daarop anders niet zoude weigeren antwoord te geven.

— Een reiziger uit Estelle gekomen, verhaalt, dat hij aldaar eene preek had bijgewoond, waarin de pastoor had gezegd: dat *Karel V, van den hemel gezonden was, om Spanje van het republicisme te verlossen.* Daar Don *Carlos* daarbij tegenwoordig was, had het volk voor hem geknield, en zijne kleederen gekust. — Te Barcelona waren 300 Franschen van het legioen vreemdelingen aangekomen. De chef der Carlisten *Nissas* was door den kolonel *Narti* gevangen genomen. Een ander chef, *Melonee* genaamd, was gedood.

— De *Temps* behelst het volgende artikel:

Een den 12n van Madrid vertrokken coerier heeft de gewigtige tijding aangebragt, dat in eene voorloopige zitting der Procuradores, *Isturiz* met eene sterke meerderheid tot Kandidaat voor het Voorzitterschap is benoemd. *Isturiz* behoort tot de partij der beweging en is de vertrouwde vriend van *Alcola Galiano*. De Heer *Mendizabal* heeft, zegt men, zich over dit Kandidaatschap bijzonder tevreden betoond. Hij heeft besloten om altijd met de meerderheid der Cortes in te stemmen, welke ook hare meening zijn moge. Hij betoont zich bij uitnemendheid werkzaam tot voortzetting der zaken, en vol hoop op het zegevieren der omwenteling. Don *Carlos*, van zijnen kant, verliest geen moed, hij gaat voort met plannen tot den veldtogt te maken, en spreekt van niets minder dan van te gelijker tijd den burgerkrijg in Aragon, Katalonie en het oude Kastilië over te brengen. Wel is waar, het ontbreekt hem aan wapenen en geld, doch hij hoopt dat zekere Noordsche Mogendheden hem die verschaffen zullen, en men zegt dat hij 25,000,000 verwacht, die in Russische, Engelsche en Sardinische schepen hem in Katalonie en Biscaye zullen worden aangebragt.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den 20 November.* Onder dagteekening van den 14 November wordt uit Berlijn het volgende geschreven:

Sedert de graaf *Orloff* zich alhier bevond zijn de aangelegenheden van Holland en België, benevens de verschillen, die tot de afdoening van deze gewigtige, langdurige kwestie in betrekking staan, op nieuw het onderwerp van de gesprekken in de diplomatique kringen geworden. Men wil namelijk weten, dat opgenoemde adjudant des Keizers aan zijnen souverein een gewigtig verslag gaat doen, wegens de door het Britsche ministerie in de laatste tijden aan de mogendheden van het vaste land gemaakte openingen. Naar men verder beweert zou van de wijze hoedanig deze openingen worden ontvangen de al of niet erkenning der Belgische Regering van wege Rusland, en het wederkeerig accrediteren van diplomatieke agenten bij de respectieve hoven afhangen.

— In een der Duitsche dagbladen leest men het volgende omtrent Frankrijks buitenlandsche staatkunde. De belangstelling in den Sultan is toegenomen, men zou hem gaarne aanwakkeren en van hem den grondvester van nieuwe staatsmagten maken. In Egypte meent men geen vasten voet voor de toekomst te bespeuren. Rusland van Konstantinopel af te weren, schijnt thans de hoofdzaak te zijn. Men organiseert frisch weg een nieuw Ottomanisch rijk, in de hoop van een verbond met Frankrijk en de uitbreiding van den Franschen invloed in het Oosten. De aanhangers van de oude Bourbons, die aan Duitschland wanhopen, vestigen eene laatste hersenschimmige hoop op Rusland; zij offeren den Sultan, zij offeren het Griekische rijk, zij offeren Egypte op: de *Quotidienne* predikt onbewinpeld de Russen te Konstantinopel; de *Gazette de France* dringt aan op Russische alliantie,

met opoffering van Turkye, doch met aanwinst van de Nederlanden en de Ryn-provincien voor Frankrijk. Anders zijn de doctrinairen, die wel een verbond met Oostenrijk en Engeland zouden willen aangaan, opdat Rusland niet naar Turkye aangroeije. Zij bedoelen de vergrooting der Fransche magt in Africa, en beginnen hunne aandacht op het belang der betrekkingen in het Oosten te vestigen. Wat de wezenlijke begrippen en staatkunde des Konings in dezen zijn, heeft nog niemand juist opgemaakt, en weten misschien zelf zijne Ministers niet naauwkeurig. Rusland ondertusschen streeft hier blijkbaar naar algemeene gunstige gezindheid, tracht zijne persoonlijke invloed in Frankrijk uit te breiden, zet het werk, door *Pozzo di Borga* met zoo veel beleid begonnen, ijverig voort, en zoekt met zijne diplomatie *Lodewyk Philips* in te nemen, ten einde hem in den kring der Russische staatkunde te trekken, met groote uitzigten voor de toekomst. De Koning staat zoodoende tusschen Engeland en Rusland in; beide staten hebben hunne aanlokselen. Engeland is eene staatkundige mededingster, eene ijverzuchtige bewaakster der Fransche betrekkingen in Spanje, Italie en de Nederlanden; maar Engeland ontwikkelt systhema's, welke voor de Fransche eerzucht uitzigten in het Oosten geven; dit geschiedt niet uit vrijen wil van Engeland; maar als tegenwigt tegen het Russische overwigt. Het zou liever den Franschen invloed naar Griekenland en de Levant keeren, en van Africa aftrekken, maar dat gaat niet; het moet reeds met Frankrijk deelen. De hoofdzaak voor Engeland is om eenige alliantie tusschen Frankrijk en Rusland voor te komen.

— In het dorp Speicher, behoorende tot het Regerings-District Trier, zijn den 5 dezer 67 gebouwen in de asch gelegd, waarbij ook een mensch, eenig vee, veel huisraad en koren is verbrand.

— Men schrijft uit Riga van 8 November dat de onverwacht ingevallen vorst velen tegenspoed heeft veroorzaakt; ongeveer 90 schepen lagen in de Duna ingevroren, en moesten naar zee uitgeijsd worden; ook de brug was vast gevroren en zoude men haar mede uit het ijs breken, opdat zij niet bij mogelijk dooiweder wierd voortgerukt, waarmede men echter wilde wachten tot dat de terugkeerende Cavallerie der Garde dezelve was gepasseerd. Eene menigte kleine vaartuigen met groenten lagen overal op de rivier met bevroren ladingen.

— Uit Pyrmont schrijft men dd. 5 November het volgende:

Voor 14 dagen is eene karavane van 800 personen, mannen vrouwen, jongens en meisjes naar Jamaika vertrokken; het meerendeel dezer landverhuizers zijn Westfalingers, slechts 28 uit het vorstendom Waldek. Zij hebben zich aan zeer harde bedingen moeten onderwerpen; zij moeten namelijk gedurende 5 jaren leenpligtige dienst verrigten, na verloop van welken tijd zij eenige morgen land als eigendom ontvangen.

— Uit Napels schrijft men van den 12 October, dat tusschen twee bekende zangeressen, Mme. *Grambrici* en *Marina*, zoo veel afgunst heerschte, dat eerstgemelde de andere heeft om het leven gebragt. *Marina* vond sedert 14 dagen in eenige Opera's zoo veel bijval, dat zij algemeen werd toegejuicht. Hare mededingster werd hierover afgunstig, en toen men haar verweet, dat zij er verstoord over was, antwoordde zij: dat zij zelfs vond, dat *Marina* uitmuntend zong; en dat zij haar dien avond (10 November) eene lauwerkroon zou toewerpen. Zij hield woord. Dien avond werd *Marina* weder toegejuicht en bloemen toegeworpen. Op eens zag men eene kroon uit eene logie vallen juist op het hoofd van *Marina*: deze gaf een gil en storte dood op het tooneel. De kroon was van masief Brons. Mme. *Gambrice* is in handen der justitie.

— De berigten uit Griekenland van den 17 October zeggen dat de roovers kortelings eene Griekse familie, omstreeks 3 uren van Athene, hebben vermoord. Men had te vergeefs jagt op de moordenaars gemaakt, die de bijlen hebben terug gelaten, waarmede zij hunne slagtoffers hebben omgebragt. Het is moeijelijk in deze bergachtige landstreek de roovers op te sporen. Soldaten, welke, met den generaal *Gordon*, den laatsten togt te Rumeliën gedaan hebben, verhalen, hoe dikwijls zij zulke Klephtis vervolgd hebben. Zij zagen menigmaal de roovers, bij honderden, aan den voet of de hoogte van eenen berg vereenigd, doch zoo dra kwamen zij op de plaats, alsdan was geen spoor van hen meer te vinden, zij waren als verdwenen, zoodat men ook niet de geringste beweging konde ontdekken.

— De krijgsmagt van den Sultan telt tegenwoordig 92,000 man, waarvan 60,000 man zijn leger in Azië, en 32,000 zijn leger in Europa uitmaken. Het eerste leger heeft 150 veldstukken en 50 houwitsers; behalve dien zijn in Azië nog 92 kanonnen, in Konstantinopel 362, en in eenige Europesche steden 120 kanonnen in reserve. De Turken kunnen slecht het kanon besturen; doch thans worden 5000 tot de militie behoorende artilleristen te Konstantinopel onderwezen, om met het geschut om te gaan. Het Turksche eskader bestaat uit 1 linieschip van 86 kanonnen, 3 fregatten, 2 korvetten en 1 schooner, welke 25,000 man landingstroepen aan boord hebben. Men zegt, dat deze expeditie dient tot de oefening der manschappen, doch zulks is niet waarschijnlijk, dewijl het jaargetijde daarvoor te ver gevorderd is. Waarschijnlijker is dezelve naar Tunis of Tripoli bestemd.

In de afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten Generaal is, voor het schorsen van derzelver zittingen, onderzocht het ontwerp van wet tot bescherming van den landbouw. Eenige leden hebben bij dat onderzoek verklaard zich in geene ontwikkeling van beginselen in te laten. Anderen hebben gemeend, dat de zaak nog niet tot genoegzame rijpheid gebragt, noch gekomen was, om te worden behandeld; en dat de noodige inlichtingen ontbraken. Sommigen meenden echter, dat er reeds sints lang van dusdanige maatregelen spraak geweest was, en de wederzijdsche belangen derzelver ijverige verdedigers hadden gehad; terwijl weder anderen voor alsnog zich niet bepaald deswege wenschten uit te laten.

Het ontwerp is voornamelijk verdedigd op grond, dat de toestand van den landbouw eenige tegemoetkoming en opbeuring vorderde; dat eene graanwet noodzakelijk en doeltreffend was; dat een beschermend regt vooral noodzakelijk toescheen, vermist het juist graanhandelaren, en zelfs kamers van koophandel, waren, die hetzelve verlangden; dat zij dienstvolgens de Regering dank verschuldigd was voor de alzoo ter harte genomene bescherming van den gedrukten graanbouw; dat men niet vreesde dat door dezen maatregel de natie duurder brood zou moeten betalen; en dat men wenschte dat er maatregelen wierden genomen tot voorkoming van te groote opdrijving der graanprijzen; men betoogde verder, dat de toestand der weidegronden in de laatste jaren veel ongunstiger is geworden; dat de kwijning van den landbouw zich tot geheele streken, tot gansche provincien uitstrekte, dat zonder ondersteuning de graanbouw zoude worden ontmoedigd; ja te niet gaan; dat eene groote uitgestrektheid van bouwlanden tot verbouw van vlas, hennep en koolzaad ongeschikt was; dat zes weinige daartoe niet ongeschikte landen, slechts bij uitzondering, sommige allen, om de vijf jaren, den Louw dezer producten toelieten, dat de veeteelt tegenwoordig zeer ongunstig is; dat de prijs der boekwiten, in vergelijking tot den roggen, dezelfde gestaltenis op zich zelf heeft; dat in de behoefte voor den landbouw op eene andere wijze konde worden voorzien; dat, men echter, zoodanige middelen niet kunnende aan de hand geven, voor de aanneming der voorgedragene wet was.

De tegenstanders van den voorgestelden maatregel voerden aan, dat zij zich niet overtuigd hielden dat de landbouw zich in eenen zoo kwijnenden toestand bevond; dat er voortbrengselen des akkerbouws waren, welke zeer voordeelig waren geweest, zoo als vlas, hennep, koolzaad; dat de prijs der boekwiten hooger was geweest dan die der rogge; dat er derhalve geen gegrondvest grond bestond, om door de voorgedragene middelen de prijzen te verhoogen; dat de fabrijk van den landbouwer zich over meerdere gronden heeft uitgebreid, meerdere volmaaktheid in de wijze van productie heeft; en verbeterde middelen tot afvoer heeft verkregen, dat indien er opbeuring noodig is, daarop dan gelijke aanspraak bestaat voor de gras- en voor de bouwlanden; dat het voorgestelde middel strekt om de eene te begunstigen ten koste van en ten nadeelen der anderen; dat alle de eigenaars, bruikers en arbeiders der graslanden duurder brood zullen eten ten behoeve der graanbouwers; dat intusschen de graslanden een hoogst aanzienlijk deel der oppervlakte van dit Koningrijk beslaan; dat het onregt, hetgeen hier wordt bedoeld, zoo tastbaar is, dat het lot der voorstelde wet zelfs daarom alleen reeds beslist moet wezen; dat de geheele Nederlandsche natie hier aan de bouwlanden schatpligtig gemaakt wordt; dat een ieder, zonder uitzondering, dan voortaan duurder brood behoort te eten, ook de schamele dagloonner, ook de gemeene man; dat aan alle de fabrijken, aan alle de takken der nationale nijverheid, zonder uitzondering, deze contributie wordt opgelegd, zonder onderzoek of zij die kunnen dragen, ja hij de bestaande zekerheid van het tegendeel; dat het belang van den staat, door de bekrimping van den vrijen korenhandel; wordt benadeeld; dat bij duurder broodprijzen de groote menigte des te meer aardappelen en des te minder koren gebruikt; dat de mindere consumtie van koren noodwendig de prijzen moet drukken, dat het verval van den handel op den landbouw zal nederkomen; dat alleen de eigenaars van hoogs bouwlanden, tot andere kultuur dan den graanbouw ongeschikt, bij den aangeboden maatregel kunnen winnen; dat de opbeuring van den landbouw in geheel andere maatregelen te zoeken is; dat het bezwaar der landeigenaren gelegen is in de opeenstapeling van lasten, van tijd tot tijd daarop gelegd, welke thans, bij verminderde inkomsten, ondragelijk geworden zijn; dat de voorgedragene wet niet tot opbeuring strekken kan, maar het kwaad, hetwelk men voorspelt, vermoerderen; dat men vreest dat de wet een eerste stap is op den weg van beperkende maatregelen, die steeds ten bezware der nijverheid uitloopen; dat het eene wezenlijke ramp zoude zijn, wanneer men de bron van eigene welvaart zoude helpen dempen of uitdroogen; dat de invoering daarvan ten laatste zoude uitloopen op onzen geheelen nationalen ondergang; dat bovendien de sluikerijen daardoor zeer zouden worden bevorderd; dat het kwaad door geen entrepot-stelsel zoude worden gekeerd, noch verminderd; dat de graanhandel gevaar loopt van door deze wet dezelfs ondergang te naderen; dat de hulp welke men door deze wet aan den bouwman van tarwe en rogge wil verschaffen, denkbeeldig zal zijn, dat de algemeene handel daardoor aanmerkelijk zal lijden, dat de gebruiker van tarwe- en roggebrood het slagtoffer van dezen maatregel zal worden; dat de fabrikant, die vreemde granen bezigt, aanzienlijk zal worden belemmerd; dat de Gemeentekassen en de Schatkist aanzienlijke verliezen zullen lijden; dat het tijdstip, om zoogenaamde beschermende regten voor den landbouw voor te stellen, en die bescherming te zoeken in eene belemmering ja in vernietiging van den graanhandel als zeer ongelukkig gekozen beschouwd werd; en dat het de landbezitter steeds is, die gaarne de hoogst mogelijke pachten wil bedingen, en, in de hoop daarop te hoogs prijzen bij den koop van landbezittingen besteedt, en de winsten, die hij zich heeft voorgesteld niet door den pachter kunnende doen opbrengen, dezelve op de schouderen der verbruikers wenscht te leggen. Er zijn door de afdeelingen verschillende opgaven en inlichtingen gevraagd omtrent de hoeveelheid en soort granen op verschillende tijdperken in- of uitgevoerd; nopens de vraag of de akkerbouw in ons rijk genoegzaam is, om aan het binnenlandsch verbruik te voldoen; wegens de middelprijzen in verschillende jaren; ten aanzien der in België bestaande wettelijke bepalingen nopens de granen, enz. Het entrepot-stelsel werd door sommige bestreden, doch ook door anderen verdedigd.

Men heeft bedenkingen gemaakt op de aan de wet verleende terugwerkende kracht. Men heeft geheele vrijstelling van de boter en kaas bij den uitvoer verlangd. Men heeft aangedrongen op eene geheele herziening van het tarief, en, ten slotte, heeft men veel bezwaar gevonden in art. 18 der wet, waarbij aan de Regering wordt voorbehouden, om eene korting op de in de wet bepaalde regten op de granen, bij wijze van uitzondering, te verleenen aan zoodanige vreemde Staten, welke eene bijzondere begunstiging voor de producten van Nederland of deszelfs kolonien mogten toekennen, eene bepaling waardoor velen meenden, dat de wet geheel krachteloos wierd gemaakt, vermits, naar men aanvoerde, wanneer aan een vreemde Staat, bijv. aan Pruissen, al ware het, alleen maar voor de Rijn-provincien, de vergunning van invoer zonder regten, of tegen aanvankelijk mindere regten, wierd toegestaan, ons land al het overtollige van de beide oevers der rivier, en zelfs van een aanzienlijk gedeelte van Duitschland, waarvan onderscheidene grootere en kleinere stroomen in den Ryn uitwateren, zoude moeten afnemen, hetwelk door de Pruissische provincien naar ons land zoude worden vervoerd.

SCHIEDAM, den 23 November.

Jenever het Nederl. Vat, zonder fust	*f* 19,50	zonder de belasting.
Amst. Proef het » » » »	» 22,25	

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, *den 27 November*. Sedert den 23 dezer tot heden zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd: *Vontroos*, W. Warner, van Boston, met koffij en suiker; *de Flora*, J. Ricken, van Manilla, met suiker; *the Curlor*, J. Cheeven, van Salem, met huiden.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van onze reede naar zee gezeild:

De jonge Carolina, F. Jacobsen, naar Hull; *Magna*, L. J. Groeman; *Margaretha*, P. Cassens, beide naar Hamburg en alle drie met stukgoederen; *Helena*, F. O. Adena, naar Bremen, met glas; *Charlotte*, R. Muys, naar Yarmouth, met boomschors; *Lisette Engelina*, H. L. Rotgers, naar Embden; *die Blume*, C. Bruhn, naar Hamburg, beide met stukgoederen; *Attila*, W. J. Hall, naar Leeds Baai; *Mexico*, C. Winslow, naar Nantes; *the Flora*, C. C. Howes, naar Cadix; *die Hoffnung*, J. Taaks, naar Rusterseel; *de jonge Johanna*, P. Ehlers, naar Tonningen; *Elisabeth*, B. J. Borchers, naar Hormerseel, alle zes met ballast; *de Maria*, A. H. Solters, naar Hamburg, met stukgoederen; *the Cooper*, L. Endicot, naar Lissabon, met glas; *Providentia*, M. Madsen; *Iduna*, S. H. Kjernan, beide naar Newcastle; *Catharina Maria*, P. Zeplien, naar Rostock, alle drie met ballast.

Advertentien.

VERKOOPING binnen Vlissingen, in de Societeit *la Belle Alliance*, aan de IJzeren Brug, Wijk C. N°. 2, op Vrijdag den 11 December 1835, des namiddags om Drie ure precies, ten overstaan van den Notaris *Abr. van der Swalme*, van een welgebouwd en goedingerigt HUIS en ERVE, met annexe TUIN en BLEEK, staande en gelegen binnen dezelve Stad, in de Bakkersgang, Wijk B. N°. 141, behoorende aan de Erven *Rietveld*.

Nadere informatien te bekomen bij voornoemden Notaris.

De ondergeteekende maakt de Dames bekend, dat zij de WINTER-MODES heeft ontvangen.

VLISSINGEN, 23 November 1835.

J. C. BUCHEL,
Geb. DE GROOT.
St. Jacobstraat, Wyk F. No. 77.

L. LAIRET, VAN PARIJS,

is alhier gearriveerd met een FRAAI ASSORTEMENT GOEDEREN, bestaande in SWHALS, DOEKEN, ZIJDEN HALSDOEKEN *en Swhals*, in differente Couleuren, HANDSCHOENEN, BRETELS, GEBREIDE GOEDEREN en onderscheidene Artikelen meer, recommandeert zich in de gunst van het Publiek.

Is uitgepakt bij de Heer *Peters*, in *het Hotel de Commerce*.

Blijft tot *Vrydag* aanstaande.

[illegible] van DE WIDTS DE SWART.